

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leta 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnishvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Bismarckova razkritja.

Pod naslovom „Bismarck ovaja in pere sam sebe“ smo omenili nekaj poglavij knjige „Bismarck in Rusija.“ On in Rusija sta po takem glavna predmeta temu novemu literarnemu podjetju iz Bismarckove oficine, ki kakor se vidi, je založena z raznovrstnim strelivom. To strelivo treska zdaj na levo, zdaj na desno, in tako se vzdržuje nemško pretežnje nad Evropo.

Kaka pa so ta poslednja razkritja? kak je značaj ovajanja in opravičevanja? Na prvi pogled nam je obsojevati z moralnega stališča in s stališča verodostojnosti ali objektivne resnice. Naj le hvali poročilo o knjigi, da jo je osnovalo prespretno pero, vender nam ni treba biti diplomatskega ali kakor si bodi bistrega razuma, da bi ne spoznali ničevnosti argumentov in podlosti ovaduštva.

Knjiga objavlja „skrivno rusko spomenico“; s to hoče Rusijo očrtniti pred Avstrijo. Argument je dober, ker se naslanja na nekaj pisanega. Vprašanje pa vender nastaja: Ako je res kod taka spomenica, kje ima izvir? V kaki zvezi je nastala? Ali so jo ruski diplomati kar tako sami ob sebi ustvarili? Ali se ni najbrže sestavila na podstavi pogajanj s Prusijo? Ali ni najbrže Bismarck ruskim diplomatov lovil, da so prišli do omenjenih posledic glede na Avstrijo?

Saj vender vemo, da so nemške provincije v Avstriji še prekišo grozdje: *ὄμαλές σισιν*, smo se učili v znani basni. Ako se bolnega moža ne morejo odstraniti iz Carigrada, je tem težavniše jednaka namera sredi Evrope. Kar koli namerja torej pruska Nemčija z Avstrijo, ne izvede brez Rusije. In če so bili že kod taki načrti, so se utegnili ponoviti prej v Prusiji, nego v Rusiji. Prusija se je po srečnih vojnih in diplomatskih uspehih tako prevzela, da njen „Drang nach Osten.“ ne pozna več že nikakejših mej.

Kako naravno je misliti, da je pruska diplomacija ponujala kak načrt, ki bi se dotikal skupnih dobičkov, ki bi se pridobili na stroške Avstrije. Kolikor koli se sliši zaresnega o ruskih državnikih, je to, da ne želijo, da bi se avstrijski Slovani tujčili in uničevali na korist pruske Pangermanije; oni so skušali kolikor toliko uplivati, da bi se našel

modus vivendi z Avstrijo tudi zaradi slovanskega življa v Avstriji. In ako se celó slišijo glasovi, da Rusom gre pot na Balkan čez Dunaj, ima to vedno pomen, da ruski diplomati in državniki obupujejo nad tem, da bi avstrijski Slovani rešili svojo narodnost, in da bi bilo možno Avstrijo pripraviti do sporazumljenja z Rusijo tam, kjer ima poslednja resnične interese. [Rusija se pa tega boji ne toliko zaradi avstrijskih državnikov samih, kolikor zaradi Nemčije, ki vedno in vedno moti pogled Avstriji v bodočnost in torej tudi pogled v to, kar je Avstriji v resnici potrebno in nepotrebno.

Takó ali takó je torej pruska diplomacija utegnili agitovati zato, da se je spisala omenjena ruska spomenica. To pa knjiga zamolči, saj nima kdo odgovarjati. Saj ni ne Gorčakova, ne carja oprostitelja več mej živimi. Zato je tudi tako razkritje moralno ničevno.

Ali še malovredniše je govoriti o Emskem shodu Viljema in pokojnega cara Aleksandra II. in poudarjati, da o dotičnih pogovorih ni nikjer nič „avtentičnega“! Torej se tu Bismarck ničesar ne boji, da bi se kaj razkrilo, kar bi njemu ne bilo všeč. Vprašamo: Kdo je bil takrat v stiski? Kdo se je bal poraza, ko je priklopila napetost mej Napoleonom III. in Prusijo do vrhunca? Ali ni bila ta Rusija jedina zaščitnica Prusije v leventualni nesreči? In kdo je bil po tem takem zaradi negotovosti in strahu v psihološkim stanju, da je jako verjetno iniciativno napravil načrte in ponudbe nasproti Rusiji?

Ali ni verjetno, da je bil tu razgovor, da Prusija odstopi Rusiji ali hoče biti nevtralna gledé na ruske zahteve in načrte?

Ali ni možno, da je Prusija mnogokaj načrtala, kar nikakor ne bi dokazovalo, da hoče Prusija braniti status quo v Avstriji? Dà, dà, avtentičnega ni, in takó se je lahko prati gledé na ta shod, in še laže se je bahati — po zmagah — da Prusija ni bila ničesar ponudila kot odškodnino za zaščito v ozadju. Lehko je tajiti, da ni bila Prusija za revizijo mirovne pogodbe Pariške od l. 1856.

In kaj hočemo reči o omenjeni pruski spomenici, ki je trdila, da ni Prusija nevarna ne Evropi — in sosebno tudi ne Avstriji? Vsaž zatoženec se brani; vprašanje samo, če mu sodniki in porotniki verujejo brez primernih dokazov in prič. Taka spo-

menica nima torej glede na objektivno resnico nobene veljave. In radovedni smo, ali bi ji avstrijski odločilni krogi pripisovali več veljave, nego je ima pri jasno mislečem in zdravotutečem človeku katere si bode vrste — prilizovalec!

Kako prijetno je govoriti o svoji dobrohotnosti in nasprotnika črniti kot grabeža z volčjo kožo. V resnici je le „pruska spomenica“ dopolnitev ruske spomenice, kakor izreka sam poročevalec o knjigi: prva se laska Avstriji; v drugi se opisuje Avstriji Rusija kot nevarna velevalast. Ali ni to krasno soglasje za jeden in isti namen ovaduštva?

Pa morda še živi kdo, ki pozna zvezo, v kateri je nastala ruska spomenica; morda še živi kdo, kateremu je Gorčakov zaupal pogovore Emskega shoda, in mi smo trdno prepričani, da taki možje žive in se še oglašé ter povedo, kako je Bismarck mislil v Emsu o načrtu glede na Avstrijo. Ako ni nič avtentičnega, so dobra tudi ustna poročila glede na diplomatske dogovore.

Perfidnost vsebine tu razgovorjene knjige je zares velika, ne samo, ker je podla, ampak ker hoče varati celo diplomate in vladajoče glave s tem, da jim pripisuje indirektno kratkovidnost ali celó slaboumje.

Knjiga „Bismarck in Rusija“ potrebuje tudi dopolnila, in naj bi se ruski diplomaciji posrečilo s pomočjo aktivnih in neaktivnih državnikov dati pravi odgovor nasproti podlemu, nezaslišanemu ovaduštvu.

Bismarckova knjiga bo pa največ koristila, ako diplomati tudi ruske države hranijo pušice, s katerimi jim bo možno streljati izdatnejše, nego je to možno Bismarckovim pušicam nasproti zdravemu razumu.

Namera se morda Bismarcku posreči, ki je očitna v tem, da hoče Rusijo očrtniti pred Avstrijo, to s tem oddaljiti od Rusije, in to konečno celó Madjarom na ljubo, ki delajo v Bismarckovem zmislu proti Rusiji; posreči se morda Bismarcku, da ga bo kaka ruska glava zmatrala kot nedolžno obrekovanega državnika, ki je hotel Rusiji vedno dobro.

Vederemo!

Yporej.

LISTEK.

Nedeljsko pismo.

V solnčni Atiki bilo je za čudake vse drugače življenje nego pa je dan danes v nas. Slavni Diogen smel je ob belem dnevu hoditi s svetilko po ulicah. Naj kaj tacega v Ljubljani poskusi, takoj mu bo policija za petami in jutri bil bi že na Studenci. In njegovemu slavnemu sodu bi se tudi boljše ne godilo. Sod prizadeval mu je sicer tudi že v Atenah mnoge preglavice. Aleksander Makedonski ustopil se mu je pred uhod in zakril mu solnca luč in toploto, da ga je moral z resnimi besedami opomniti, naj stopi strani; znana dva razposajena dečka Korintska pa sta ga s slamicami šegotala ob podplate, naposled pa sod sebi v pogubo zatočila nizdolu. Sod ob sebi težak, v sodu pa Diogen s svojo slavno svetilko povaljala sta malopridna dečka, kakor v nas spretna kuharica povalja testo. In kaj je bila posledica temu? Morda kaka dolgotrajna preiskava, potem konečna obravnava? Kaj še! S pravo epično mirnostjo zvalil je Diogen svoj sod zopet navzgor, ulegel se je vanj, ter na dečakov pova-

ljani trupli kazoč, dejal pomenljive besede: „Das kommt von das!“

Diogenov sod bil je za solnčno Atiko res praktično stanišče, mislim, da mu ni bilo treba plačevati niti hišnega davka, niti plinove svečave, šolske priklade in drugih takih novodobnih dobrot, še ključavničarja ni nikoli potreboval, niti krovca, da bi mu streho popravljaj. A jednak sod, taka lajta v Ljubljani, n. pr. na Gradu, ali kje pod Tivoli, koliko neprelík! Veliko vprašanje je že, bi mu li slavna odobrovalna komisija dovolila stanovati v takem sodu, ali bi se morda v tem oziru ne postopalo morebiti strožje, nego pri nekaterih novih hišah proti barju Ljubljanskemu? Zavarovati bi se sod vsekakor moral in to še pred odobrovalne komisije prihodom, kajti novodobni Diogen bi izvestno pušil, in pri zavarovanju bi nastalo vprašanje, je li tako stanišče giboče, ali negiboče. Križ bil bi z obdačenjem, še bolj pa glede policije, ko bi tak Diogen zavalil svoj sod kam pod Tivoli, v območje občine Šišenske, ki še nema svoje policije. Dečaki Ljubljanski, ki so jednako ali še bolj poredni, nego nekdanji Korintski, zbijali bi norče ž njim in bil bi večni ruš in truš

Taki in jednaki nagibi so menda uplivali, da si moj klerikalni kolega pod črto ni kupil soda ali lajte, temveč se je sedaj v novembru spravil pod domačo tepko, kjer s čudovito svojo domišljijo opazuje, kako se „tepke zibljejo ter medé“.

Njegove tepke so izvestno zapoznele, ali je pa morda celo pod lesniko zašel, kajti elegično toži, da ima človek s smolo, dokler živi. Toda vse mu nemojte verjeti! Jedva toži o smoli, že Vam tudi baha, da ima po pol litra „čvicka“ na dan in „dovolj dišeče zabele“. K temu dodajte še médne tepke oziroma lesnike, par amfor rujnega falernca iz zadnjega kota in „simposion“ je gotov in naposled znate Sofokleja na pamet.

Seveda, kadar rujnega Falernca nedostaje več, treba poseči po tepkovem „tolčenci“ in potem z Bogom, dobri humor! Potem se moj kolega zamakne, kakor sv. Frančišek in na nebu prikažejo so mu v blestečem žaru škarje, s katerimi se strižeje članki iz „St. Peterburgičanke“ „Novega Vremena“ i. t. d. Čudovite te škarje imajo čarobno silo, da ruske članke kar na slovenski jezik prevajajo, imeti morajo še druge lastnosti. Ker jih „Slovenčev“ so-trudnik tako dobro pozna, še gotovo ne motim, da

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 19. novembra

V kratkem bodo volitve za **Brunsko** trgovinsko zbornico. Čehi in Nemci se pripravljajo za te volitve. Nemški volilni odbor je izdal oklic, v katerem omenja, da so poslednje volitve zanesle v trgovinsko zbornico narodni prepir ter ovirajo mirno delovanje. Nadalje pravi oklic, da zbornica samo le tako dolgo more kaj storiti za trgovino in obrtni, dokler imajo večino Nemci. Če bi Čehi pri volitvah zmagali, bi se zopet približali za jeden korak svojem smotru, to je njihovu gospodstvu na Moravskem. Zategadelj treba, da se vsi nemški volilci udeležijo volitve. Ta oklic gotovo dovolj jasno dokazuje važnost teh volitev.

Vnanje države.

V tem, ko je car prišel v Berlin, pošilja **Rusija** orožje, strelivo in vojake na **nemško** mejo. Nedavno odposlalo se je iz Peterburga v Kovno 24 voz z municijo, 19 voz z drugimi vojnimi potrebščinami, 106 vagonov pušk se je odposlalo v razne kraje na meji. 12. topniška brigada in več kozakov je že tudi odrinilo na mejo. To pač ne kaže, da bi se odnosi mej Nemčijo in Rusijo kaj zboljšali. Ker vedno prevažajo vojake po železnicah, zaostaja drug promet.

Ker je **bolgarska** vlada sklenila metropolitu, Klementu, odtegniti plačo, ako ne ostavi Sofije, obljubila mu je Rusija na leto 50.000 rub. za njegove potrebine in za podporo svečenikom, katere preganja vlada zaradi udanosti Rusiji. Cankovu je ruska vlada dovolila 4000 rubljev letne penzije in se bode preselil v Rusijo.

Srbski kralj je podpisal dekrete, da bode bivši metropolit Mihajl dobival 10.000 dinarjev in trije škofje, ki so bili odstopili, ker so metropolita odstavili, pa po 5000 dinarjev letne penzije. S tem je cerkveno vprašanje definitivno uravnano. — Na učni minister je ukrenil, da na učiteljski v Belemgradu ne bode več nemščina obligatna, ampak se bode začela poučevati ruščina.

Te dni je bil velik banket republikancev v Versailles. Namen banketu bil je pomirjenje **francoskih** republikanskih frakcij in pripravo za slavljenje stoletnice velike revolucije. Govorili so Léon Say, Maze, Ribot, Dreyfuss, vojvoda Montebello, J. Rernach, Hektor Penard. Vsi govorniki so poudarjali potrebo zjedinitve republikancev. Drugo vprašanje je, kako bi se dala doseči jedinstvo v dejanji. Z lepimi govori ni nič pomagano.

Italijanski liberalni listi so jako zadovoljni s prestolnim govorom, ki poudarja, da bode vlada hollala po potu svobode. Ker prestolni govor nič ne omenja Rimskega vprašanja, sodijo časopisi, da italijanska vlada nikakor ne misli kedaj papežu odstopiti kakega dela prestolnice.

Pruski princ Viljem bode v kratkem imenovan generalnim majorjem in izročilo se mu bode generalno nadzorstvo južnonemških čet. Sedaj je imel njih nadzorstvo **nemški** cesarjevi prestolonaslednik, ki pa zaradi bolezni ne bode več mogel opravljati svoje službe.

Ruski listi obsojajo **italijansko** ekspedicijo proti **Abesineem** in želé poslednjim najbolj uspeh v boji za svobodo domovine. Abesinska zmaga bi koristila tudi Rusiji v orijentu.

Dopisi.

S Koroškega 16. novembra. [Izv. dopis.] Starešinstvo v Zalski Bistrici se je silno razgrela zastran ustanovitve podružnice sv. Cirila in Metoda, ki se je tu ustanovila. To ljubeznjivo starešinstvo

protestuje proti tej ustanovitvi, in konec te izjave se glasi: Občinski odbor je prisiljen zavarovati se proti temu, da bi imela podružnica sv. Cirila in Metoda sedež v Zalski Bistrici, in se zavzeto izjavlja proti temu društvu, ki kali mir, (und spricht sich mit Entrüstung gegen diesen ruhestörenden Verein aus).

Iz te izjave je zopet razvidno, v kako zavisnost so že spravili Nemci občine s slovenskim prebivalstvom. V občinskih starešinstvih sedé ljudje, ki naravnost izpodkopujejo slovensko prebivalstvo. Žalibože dobivajo bolj in bolj nasprotniki Slovencev občinsko upravo v svojo oblast. Z druge strani je razvidno, kako hinavski se koroški Nemci vedejo proti slovenskim sodeželanom, katerim zagotavljajo v jedno mer strpnost, miroljubje in dobičke zastran skupnega postopanja. Delajo, kakor Lahi na Primorskem, ki tudi hočejo mir, vsled katerega naj bi se Slovenci udali na milost in nemilost tujcem v raznarodjenje.

Naposled pa se kažejo koroški Nemci predrzni še tam, kjer pravice nimajo za to. Ako politična gospodstva dovoli kako društvo, nimajo drugi pravice utikati se vmes ali celo upirati se dotičnim odlokom. Iz tega je zopet jasno, da so deželni avtonomisti hujši, nego pa še takó zagrizena vlada sama. Kajti vlada se vendar mora držati kolikor toliko postav, v tem ko deželni avtonomisti s formalno večino niti tega ne privoščijo manjšinam, kar jim zagotavlja obči zakon.

Društvo sv. Cirila in Metoda imenujejo germanizatorji koroški društvo, ki bi mir kalilo. Kje ima gospóda dokazov zato? In kaj dela pa nemški Schulverein? Ali ne moti in vabi slovenskih otrok in učiteljev v svoje mreže? Ali se niso Schulvereinci izjavili očitno pred vsem svetom, da njih ne peče vest, če ustanove šole tudi za slovenske, v obče slovenske otroke? Ali se ni ta glas slišal javno pred par meseci v Gradci? Ali ne nameravajo Schulvereinci ponemčiti Južnoštajerske in drugih slovenskih dežel? Ali niso teh namer očitno razkrili? Kdo torej kali mir? Kdo pači zgodovino, nego schulvereinski pristaši, ki vsled tega do dna srca žalijo vsakega poštenjaka, tudi ko bi ne bil Slovan, kateremu kvarijo najlepše in najčastniše zgodovinske spomine?

Koroški slovenski rojaki pa višijo, kako se jim je ravnati, kako jih črnijo, kjer ustnejo k narodni zavesti. Rojaki, slovenski Gorotanci, ne dajte se prestrašiti in preslepiti od takih ljudij, ki se ne sramujejo bñti v obraz resnici in celo objavljati sklepov občinskih odborov, ki so postavi in odlokom c. kr. gospósk naravnost nasprotni. Držite se postave, in nihče Vam ne more nič, in sama c. kr. politična gospodstva je zato poklicana, da varuje postavo in spoštuje častno avtoriteto s tem, da nadzoruje svoje odloke. Snujte torej brez strahu dalje podružnice sv. Cirila in Metoda, katere imajo namen, da v prvi vrsti Vam pritečejo v pomoč, kjer ste že v velikih nevarnostih.

Iz Litije 18. novembra [Izv. dop.] V št. 256 vašega cenjenega lista sem bral poročilo iz Zagorja, da se je tam 500 delavcem ustavilo delo zato, ker južna železnica ne bo več jemala premoga.

Tudi v Litiji se taka godi delavcem, ker zmanjkuje rude, tako, da danes nahajamo v celem rudniku, kjer je delalo prej čez 500 delavcev, komaj še kacic 50; toda odpust se je tako polagoma vršil, da se to komaj opaziti dalo, ter se na ta način vsako zlo preprečilo, katero bi drugače lahko nastalo. Drugačji siromaki so delavci v Zagorji, katerih se bo kar najedenkrat 500 odpustilo, ki so večinoma oženjeni in z obilo otroci obdarjeni in to sedaj, ko je zima pred durmi. To bo strašna bēda in siromaštvo, ako se stvar kaj ne predrugači, posebno zato, ki se kaj tacega nobeden nadejal ni, ker, ko bi prej kaj vedeli, bi si vendar mogel kateri kaj pritrirati od zdanjega zaslužka, da bi imel za čas, da si poišče nove službe. Tako sem pa prepričan, da jih bo večina brez denarja, nepreskrbljenih, ne vede, kaj bi počeli, okolu tavalo. Kaj bodo počeli, s čim se živeli?

Kaj pa poreko gospodje tega premogokopa? Jaz mislim, da bodo storili, kar je potrebnega, da preprečijo katastrofo, katera čaka uboge delavce z njih družinami.

Da sedaj, kakor znano, jim je bila poglavitna skrb, da so delali iz delavcev in njih otrok dobre Nemce, ter jim zato ustanovili ortsgrupo in kindergarten. Sedaj jim je pa prilika dana, da tudi na drugi način skažejo tisto velikansko ljubezen do njih, s katero so jih nagovarjali, kakor tista hinavska kača v paradiži Adama in Evo, da le v njih kindergartnu se goji pravi sad za njih otroke, katerega naj uživajo, da bodo srečni.

Kakor sem čul, da iščejo pomoči, ker gre tudi njim za kožo, pa ne pri očku Weitlofu, kakor do sedaj, ampak k Slovincem so se zatekli, ker dobro vedo, da le ti se bodo v resnici pobrigali, da jim pomagajo, kar je mogoče in sami so predlagali, da se morajo slovenske prošnje napraviti, ter pri tej priliki prvokrat pokazali, kar je bilo prej čisto neznano, da tudi dobro slovenski znajo. — Tu se je pokazala očitno njih hinavščina, iz katere lahko spoznamo, da v resnici morejo skrbeti le svoji za svoje, katere veže bratska ljubezen.

Torej nikar se ne dajte drugikrat več slepiti — in ako bi sedaj ne bilo mogoče, pa takrat, ko nastopijo zopet boljši časi — ustanovite si raje podružnico sv. Cirila in Metoda. To je naša domača naprava, v kateri ne vlada hinavščina, ampak ta družba v resnici skrbi, kakor dobra mati za svoje otroke. Tu v Litiji tudi že imamo tako podružnico, toda žalibog, da se tudi tukaj ne opazi posebnega zanimanja za to prekoristno družbo. Posebno okolica razen Šmartna se skoro čisto nič ne briga ter kaže, kakor da bi nikjer ne bilo nobenega narodnjaka, da bi se zanimal. Obžalovanja vredno je tudi to, da, akoravno imamo tukaj in v okolici obilo žensk, ki so zavedne narodnjakinje, do sedaj še nobena te družbe ne podpira, kar je zelo čudno, da one kot prve izgojevalke nežne mladine morejo tako mirno gledati, kako izsesava tuji zmaj naši mladini, kar je najsvetejšega — njih materni jezik.

Nikar ne dremljimo vedno in storimo, kar nam je sveta dolžnost, in skrbimo gmotno in duševno, kolikor je v naših močeh, za varstvo slovenskih

Dalje v prilogi.

so to iste škarje, ki so nekoč v klerikalnem dnevniku trdile, da biva v Avstriji 25 milijonov Rusov!

Dragi gosp. Krutorogove, smilite se mi! Kar škarjami Vas hoté umoriti. Nekdaj sluli so krojači, kako vedó z vatlom in škarjami odbijati dvorogatega polža krvoločne napade, sedaj ko imamo že metersko mero, pa rabijo škarje listkarju pod tepko mesto buzdovana. Kar življenje bi Vam rad upihnil, da še več, kar naravnost trdi, da Vas niti ni, da torej ne samo, da neste človek brez sence, ampak niti sence senca. Bo se usmili, kdo bi bil mislil, da ima tepkovec tako moč!

Sicer se vam pa prav godi. Zakaj pišete tako in polivate ostrizke iz Peterbuških novín s tako čvrstimi domačimi tropinami, da kiha vse, kar leze in grede, ter raglja vse, kar prežvekuje pred dispozicijskimi jaslami? Vzemite si za uzor „Enoindvajset podrobnosti iz dolgega življenja ranjcega Mihe Lamuca“, potem bodele dopadljivi Bogu in ljudem. Ondu čitate slastno pripoved, kako so „Gospod“ Matičevga Janeza izpred spovednice spodili, češ, da mora poprej znebiti se brk, sicer mu Bog ne bo grehov odpustil. Ondu je naslikan diven dogodek, kako so cerkovnik, Lamuc in še 4 drugi šli nad starega Košmerlja, ga v skednji zasačili, zgrabili in

vlekli v cerkev, kako ga je Lamuc zgrabil čez pas in ga po sili postavil pred spovednico. Tako se je ustavljal in upiral z rokami in nogami, kakor vol, ko ga vlečejo v mesnico. Gospod so ga oštevali in učili, kakor kakega divjaka, rečene divjake pa za delo pohvalili, Lamuca najbolj. Vidite to so plastični izrazi vere ljubezni! Prenapeti ljudje poreko, da tako dejanje nasprotuje našim zakonom, da bi morali Lamuc & Co. za tako nasilstvo za nekoliko časa na Žabjek, a to je le zmota, kajti tu jih vidite vse javno pohvaljene. Tako se danes poučuje in izobražuje narod naš!

„Kaj doživel sem na svetu?“ vskliknil bi s starim Kranjcem, pogledavši okolu sebe. Vse je na zlo obrneno. Nekdaj za Dežmanove dóbe, nosili so dijeki vrlega Koritke krsto na grobje. Ko je umrl skriptor, Jurij Kosmač, šla je za pogrebom vsa gimnazijska mladina „par ordre“. Še pred par dnevi, ko je bil mladega Knappa pogreb, dovoljeni so bili dijakom venci s črno-rudeče-zlatimi trakovi, včeraj pa, ko je bil pogreb Levstikov, moraliso se iz nekaterih trobojnic odstraniti modri trakovi! Potem pač ni čuda, da „Krutorogov“ preseda in pa „Lamuc“ sili na površje. Živeli torej Lamuc, tepka in tepkovec!

Otci in sinovi.

Roman.

Ruski pisatelj J. S. Turgenev, preložil Ivan Gornik.

II.

(Dalje.)

— Ne vém ali sem ti pisal, začel je Nikola Petrovič, — tvoja bivša pestunja Egorovna je umrla.

— Kaj? Bore starka! A Prokofij še živi?

— Živi in prav nič se nij izpremenil. Še vedno je stari godrnjavs. V obče ne boš našel v Marinu velikih ispremen.

— Nadzornika imaš še vedno istega?

— Lej, to je jedino, da sem nadzornika izpremenil. Odločil sem se, da ne bom imel več odpuščenih bivših dvorovih, ali da jim vsaj ne bom nalagal nobenih dolžnostij, za koje bi bili odgovorni. (Arkadij pomignil je z očmi na Petra.) Il est libre, en effet, opomnil je poluglasno Nikolaj Petrovič, — a védi on je — hišnik. Moj sedanji nadzornik je meščan; zdi se mi, da je izvrsten človek. Odločil sem mu dvesto petdeset rubljev na leto. Sicer, dejal je Nikolaj Petrovič, gladeč si z roko čelo in obrvi, kar je vedno kazalo na njem notranjo zbežanost, — jaz

otrč, ker vidimo, da se jim na vseh krajih nastavljajo mreže, v katere jih lové za tujega požeruna

Domače stvari.

— (Pogreb Levstikov) bil je dokaz, koliko spoštovanja je užival pokojnik v mestu Ljubljanskem in po deželi, kako ga je ljubila in cenila mladina slovenska. Nad 1000 dijakov tukajšnjih srednjih šol se je prostovoljno udeležilo pogreba zvrstivši se po štirje in štirji pred krsto. Sredi tega polka bodoče slovenske inteligencije nosili so dijaki mnogobrojne vence. Skoro vsak posamični gimnazijski razred podaril je venec. Posebno krasen je bil venec „Dunajskih Slovencev“ in društva „Slovenije“, ki so ga iste člani nosili sami, venec „Sokola“, Ljubljanskih bogoslovcev in cela vrsta drugih vencev. Za dijake korakalo je 12 bogoslovcev, ki so prišli popolnem prostovoljno (še sveče prinesli so seboj) in peli po vsem potu do pokopališča „Miserere“. Krsta je bila pokrita s krasnimi veneci in palmovimi vejami. Za krsto stopala sta brat in sestra Levstikova, potem pa gotovo nad 3000 spremljevalcev, ki so obsežali vse, kar ima Ljubljana odličnih mož in inteligencije. Ni možno naštetih vseh odličnih mož, imenujemo naj le nastopne: Deželni predsednik baron Winkler, deželni glavar grof Thurn v deželnimi odborniki ces. svetnik Murnik, dr. Vošnjak, Dežman in Detela in mnogo državnih in deželnih poslancev, deželne sodnije predsednik g. Kočevar in mnogo deželne sodnije svetnikov in gospodov državnega pravdnštva, kranjske kupčijske zbornice predsednik, g. Kušar z mnogimi svetovalci: župan g. Grasselli s skoro vsemi mestnimi odborniki in magistratnimi uradniki, velika večina profesorjev srednjih šol in učiteljev, mnogo duhovnikov, mej njimi tudi gos podje stolnega kapiteljna, slednjič pa še dolga vrsta dam iz najodličnejših krogov. Tudi iz nemškega tabora je bila udeležba prav številna. Komaj ob 1/2 6. uri dospel je sprevoz do pokopališča in 6 je bila ura, ko so zagreblili Levstika. Pevski zbor Ljubljanske čitalnice zapel mu je zadnjo žalostinko „Nad zvezdami“. Malokatero oko ostale je pri tej priliki brez solz. Mnogobrojni častilcem Levstikovim bode gotovo ustreženo, ako jim povemo, da je grob Levstikov na starem pokopališču za cerkvijo, tik pota, ki vodi na pokopališče.

— (K dr. Tavčarjevi pravdi.) Obljubili smo bili včeraj, da pričnemo danes izvestje o vele-zanimivi Tavčarjevi pravdi. Ker bode pa stvari samej, kakor tudi čitateljem ugajalo, ako je izvestje, kolikor moči, celotno, smo ukrenili, da pričnemo z objavljanjem še le v ponedeljek ter da, če bode možno, vso obravnavo priobčimo v jednej prilogi.

— (Slovensko gledališče.) V proslavo imendne presvetle cesarice je jutri zvečer v lepo okrašeni čitalnični dvorani slavnostna predstava. Predstavljal se bode opereta „Mesečnica“ in burka „Oče so rekli, da le!“

— (Slovenski jezik pri sodnijah.) Z Dolenjega Štajerskega se nam piše: Akoravno si je slovenski jezik v zadnjih letih pri sodnijah že precej veljave pridobil, vendar še vedno ne zavzema istega mesta, katero mu po postavi gre. Vsako trohico si moramo po hudih naporih priboriti. Dosegli smo sicer, da nobena sodnija več ne vrača ulog zaradi tega, ker so v slovenskem jeziku pisane; reševale pa so marsikatero sodnije slovenske uloge še zmi-

sem ti rekel, da ne boš našel izpremen v Marinu . . . To ni popolnoma resnično. Vidi se mi dolžnost, dasi . . . Umolknil je za trenotek in nadaljeval po francoski.

— Strogemu moralistu zdela bi se moja odkritosrčnost neumestna, a prvič tega ni možno skriti in drugič ti je znano, da sem imel vedno posebne nazore glede razmerja mej otcem in sinom. Konečno imaš sicer pravico obsojati me. V mojih letih . . . Izkratká to . . . to dekle, o koji si ti uže gotovo čul . . .

— Fenička? vprašal je Arkadij prostodušno. Nikolaj Petrovič je zarudel. — Ne imenuj je na glas, prosim te . . .

No da . . . ona sedaj živi pri meni. Dal sem jej v hiši stanovanje . . . tam sta bili dve mali sobici. Sicer se pa da vse predrugačiti.

— Prosim te, očka, čemu?

— Tvoj prijatelj bo naš gost . . . neprijetno . . .

Kar se tiče Bazarova, prosim to, ne vzemirjaj se. On se ne meni za take malenkostij.

— Konečnosí še ti, rekel je Nikolaj Petrovič,

— Vogel je slab — to je beda.

rom nemški. Da se ta nepravilnost in nepostavnost konečno odpravi, uročila je posojilnica v Celji, ko je zopet dobila od sodnije v Konjicah na svojo slovensko prošnjo nemški odlok, pritožbo na pravosodno ministerstvo ter prosila od pomoči. Pravosodno ministerstvo je tudi, kakor smo zvedeli, koj pozvalo omenjeno sodnijo, da se opraviči, zakaj da je slovensko ulogo nemški rešila. No, opravičevanje je menda kaj slabo bilo — slaba reč se ne dá dobro zagovarjati — kajti pravosodno ministerstvo je izreklo onej sodnji grajo, češ, da je z obžalovanjem opazilo, da je sodnija nepostavno ravnala ter da pričakuje, da se bo sodnija v bodoče natanko ravnala v tem oziru po obstoječih zakonih in naredbah! Zopet nov dokaz, da „vigilantibus iura!“ Slovensko občinstvo pa naj vzame ta dogodjaj ad notam, in ako kdo dobi od katere sodnije na slovensko ulogo rešitev v tujem jeziku, vedel bode, kaj mu je storiti.

— (Za višjo dekliško in gospodinjisko šolo) v Ljubljani s teoretičnim in praktičnim poukom se stavlja je enketa, ki ima danes popoldne ob 5. uri v magistratni dvorani svojo prvo sejo.

— (Nemško gledališče v Ljubljani.) Predvčeraj oglašili so se udje tukajšnjega nemškega gledališča pri mestno del. sodišči s čulno prošnjo. Ravnatelj igralcev do sedaj še ni prav nič odškodoval za njih sotrudništvo in ker je bila za včeraj zadja predstava napovedana, bali so se igralci, da jo bode njih častivredni šef popihal z denarjem vred ter jih pustil na cedilu. Obrnili so se torej do okrajnega sodišča s prošnjo, naj vendar ukreni potrebno, da pridejo do svojega na nemškem gledališkem odru teško zasluženega denara. Ker pa ta zadeva vsaj v tej fazi, v kateri se sedaj nahaja, ne spada pred okrajna sodišča, temveč pred občinsko predstojništvo, svetovalo se jim je, da naj se obrnejo do mestnega magistrata, kateri bode gotovo to ukrenil, kar se mu bo potrebno dozdevalo. Nasprotstvo mej ravnateljem in igralci poravnalo se je stoprav zvečer mej predstavo. Napravil se je „Zwangsausgleich“ in pri tej priliki pokazalo, kako čarobno moč za nemškega glumača ima — petak.

— (Stritarjevih zbranih spisov) izšel je 21. snopič, nadaljujoč povest „Sodnikovi.“

— (Slovensko delavsko pevsko društvo „Slavec“) priredi jutri, v nedeljo 20. t. m. zvečer ob 8. uri „pevski večer“ v prostorih čitalnične restavracije. Ustop prost. Popoldne ob 2. uri je pevska vaja. K obilni udeležbi vabi

Odbor.

— (Ob igri na citrah). Mej tem ko so se razgovarjali gg. društveniki pisateljskega društva pri zabavnem večeru o pokojnem Franu Levstiku, igral je na citre v drugi sobi g. Jos Omulec. Imeli smo tudi mi priliko poslušati ga nekoliko in uverili smo se dovolj o njegovi in njegovega sinu dovršeni igri na citrah. Ker namerava g. Omulec ostati stalno v Ljubljani, ako dobi dovolj učencev; ker zdajni nobenega učitelja za citre v Ljubljani, in ker je, kakor smo zvedeli, g. Omulec tudi izvrstn učitelj, opozarjamo s tem čest. p. n. občinstvo na lepo priliko, da se uče sviranja na citrah in da se je v tej zadevi oglašiti pri g. Vasu Petričiči na Mestnem trgu.

— Prosim te očka, prekinil ga je Arkadij — ti se nekako oproščas; kaj bi neki imel na vesti?

— Konečno bi moral imeti to na vesti, odgovoril je Nikolaj Petrovič vedno bolj in bolj rudeč.

— Dosti, očka, dosti, stori mi to ljubav! — Arkadij nasmehnil se je laskavo, „Čemu se oprošča!“ mislil je zase, in čuvstvo ponižne nežnosti k dobremu in mehkeemu otcu, mešano z občutkom neke tajne vzvišenosti, napelnilo mu je dušo. — Prestani, prosim te, ponovil je še jeden pot, nehoté veseleč se svoje razvitosti in svobode.

Nikolaj Petrovič gledal ga je izpod prstov roke, s katero si je še vedno gladil čelo in nekaj presunilo mu je srce . . . A čutil se je krivega.

— Lej to so že bila naša polja, izpregovoril jd po dolgem molku.

— A tam spredaj je menda naš gozd? vprašal je Arkadij.

— Da, naš. Samo prodal sem ga. V letošnjem letu ga bom posekal.

— Čemu si ga prodal?

— Novcev je bilo treba; poleg tega bo ta zemlja pripala kmetom.

(Dalje prih.)

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Trst 18. novembra. Globoko čuti bridko izgubo, ki je zadela Slovence, ter žaluje z vami po duševnem velikanu in svojem nekdanjem tajniku. Slovanska čitalnica v Trstu.

Vrhnika 18. novembra. Najglobokejše sočutje o prebridki izgubi slovečega slovenskega jezikoslovca in reformatorja slovenske literature. Večni spomin Franu Levstiku!

Vrhniska čitalnica.

Dunaj 19. novembra. Avstrijska delegacija odobrila ordinarij vojskega proračuna, kakor tudi predloge, tikajoče se priklad za subalterne vojaške uradnike in zboljšanja hrane za vojaštvo. Odobrila je tudi ekstraordinarij z izjavo, da je neporabljen vsota 52 1/2 milijonnega kredita ob veljavo (erloschen). Dalje podaljšala se je doba za uporabljenje nekaterih lani dovoljenih kreditov, odobril se okupacijski kredit in konečni račun za 1885, ter vzelo se na znanje popolno soglasje obestranskih delegacij, glede proračuna vnanjega ministerstva, vojne mornarice, financ, računišča in carin. Sklenila se je resolucija, da se mali obrtniki dá večji delež pri zalaganji vojske. Jutri seja.

Berolin 19. novembra. Po gala-obedu poslovila se je ruska carska obitelj in odpotovala ob 9. uri 25 minut v spremstvu princev na kolodvor, kjer je bilo navzočno vse generalstvo.

Pariz 19. novembr. „Journal des Debats“: Grevy izjavil trdni svoj sklep, da ostane na svojem mestu. Zdi se mu nedostojno, da bi parlamentskih članov pritisk proizval ostavko predsednika republike. To bilo bi rušenje ustave, ki določa oblasti državnega načelnika na sedem let odtežajoč ga za to dōbo strankarskim bojem.

Razne vesti.

* (Ženska jurist.) Dne prvega oktobra letošnjega leta otvorila je v Curihu Emilija Kemnin odvetniško pisarno. Kemnin je poprej napravila izpit za doktorja prava. Sicer pa v svoji pisarni daje le svete in izdeluje razne uloge, kajti pred sodiščem zagovarjati jej pa še neso dovolili.

* (Nov račun v hotelu.) Nota za gospoda Igelhuberja, zasebnika v Linzi.

Sobo — 5 dnij	7 gld. 50 kr.
Stanoval v sobi št.	7 „ — „
Table d'hôte	5 „ — „
Obed zašel ob	2 „ — „
Iz Linza dospel ob	4 „ — „
Postrežba	1 „ — „
Vstopnina v opero, loža štev.	9 „ — „
Razbil čašo na	2 „ — „
Odpotoval dne	9 „ — „
Vkupe	46 gld. 50 kr.

Hvaležno prejel O. W. Proller hotelier.

prinaša v 22. številki naslednjo vsebino: I. Fran Levstik. †. — 2. Mirko: Odmevi od Save. (Pesen.) — III. Viktor Dolenc. (Konec.) — IV. Hanja. Poljski spisal H. Sienkiewicz. Prevel M. Vrnilež. XII. (Konec.) — V. Božidar Flegerič: Slepi deklici. (Pesen.) — VI. Grof Lev Nikolajevič Tolstoj. — VII. S. Radovanov: Zašlo je solnce tudi meni. (Pesen.) — VIII. Ostaline nekdanj slovenskih naselbin okoli Dunaja. „Slov. klub“. — V. seja dne 5. svečana 1887 na Dunaji; bral Igo Kaš. (Konec.) — IX. Slavomir: Gazele. (Pesen.) — XI. Slovenske narodne jedi na dvorski mizi v Nemškem Gradci pred tristo leti. Spisal P. pl. Radics. — XII. Naše slike: Luka Svetec. — Prepadeni. — XIII. Pogled po slovanskem svetu: 1. Slovenske dežele. — 2. Ostali slovanski svet. — XIV. Književnost. Pogled na slovanske književnosti. — „SLOVAN“ velja za unanje naročnike za vse leto 5 gld., za polu leta 2 gld. 50 kr. in za četrt leta 1 gld. 25 kr. za Ljubljanske: za vse leto 4 gld. 60 kr., za polu leta 2 gld. 30 kr. in za četrt leta 1 gld. 15 kr.; za dijake pa: 3 gld. 60 kr.

Današnjemu listu je priložena priloga „Pjesničkih djela Fra Grge Martića“, na kar opozarjamo častite čitatelje.

Neustein-ove posladkorjene kri čisteče pile svete Elizabete,

skušeno in od znamenitih zdravnikov priporočano sredstvo proti zabasanju. — 1 škatljica à 15 pil 15 kr., 1 zavoje = 120 pil 1 gld. a. v. — **Pred ponarejanjem se jako svari.** — Pristne so samo, če ima vsaka škatljica rdeče tiskano našo protokolovano varstveno znamko „Sveti Leopold“ in našo firmo lekarna „pri sv. Leopoldu“, Dunaj, mesto, Ecke der Spiegel- und Plankengasse. — V Ljubljani se dobivajo pri gosp. lekarji G. Piccoli-ji. (817-5)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (192-170)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Umrli so v Ljubljani:

16. novembra: Matija Banove, užitinski paznik, 67 let, Emenska cesta 6, za otrpnenjem pljuč. — Justina Zajc, črevljarska žena, 41 let, Turjaški trg 2, za tuberkulozo.

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
16. nov.	7. jutraj	739.95 mm.	-7.8 C	sl. svz.	jas.	1.10 mm.
	2. pop.	735.77 mm.	-1.2 C	sl. svz.	d. jas.	
	9. zvečer	733.83 mm.	-0.6 C	sl. vzh.	obl.	dežja.

Srednja temperatura -3.2°, za 6.6° pod normalom.

Dunajska borza

dne 19. novembra t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 81.20	gld. 81.10
Srebrna renta	82.35	82.30
Zlata renta	111.85	111.70
5% marcna renta	9.20	9.20
Akcije narodne banke	87	88
Kreditne akcije	275.20	275.70
Srebro	—	—
London	125.80	125.80
Napol.	9.96	9.96
C kr. cekini	5.93	5.93
Nemške marke	61.72 1/2	61.72 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 131	gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	50
Ogerska zlata renta 4%	98	55
Ogerska papirna renta 5%	85	60
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 119	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	126	50
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	—
Kreditne srečke	100 gld. 179	25
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	108
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	228	—

Zahvala.

Za mnoge dokaze srčnega sočutja ob bolezi dragega nam brata, gospoda

FRANA LEVSTIKA,

za poklonjene prekrasne vence izrekamo častitim darilecem, kakor tudi vsem, ki so pokojniku danes izkazali poslednjo čast, posebno pa: Mestnemu zastopu Ljubljanskemu, Pisateljskemu društvu, „Slovenski Matici“, Čitalnici, Čitalniškemu združenju, „Sokolu“, Dramatičnemu društvu, „Sloveniji“ in srednješolcem Ljubljanskim, najtoplejšo zahvalo.

V Ljubljani, dne 18. novembra 1887.

Matija, Janez, Marija in Helena Levstik.

Posebna, v tej deželi razširjena bolezen je slabo prebavljenje.

Naša modna kuhinja in modni način življenja sta vzroka te bolezni, ki nas nenadoma napade. Mnogi ljudje trpe včasih za bolečinami v prsih in bokih, včasih tudi v hrbtu; čutijo se zaspale in trudne, imajo slab okus v ustih, zlasti jutraj: nek poseben slez se jim nabira na zobeh, slasti nima do jedi, v želodci leži jim neka teža, v želodčevi votlini čutijo včasih neko nedoločeno otrpnenje, katerega ne odpravi uživanje jedi. Oči upadejo, roke in noge so mrzle in mastne; čez nekaj časa začne se kašelj, sprva suh, čez nekaj mesecev pa z zelenkastimi izraski. Kogar ta bolezen zadene, se čuti vedno zaspalega, spanje ga ne upokoji; potem postane nervozen, razdražljiv in nejevoljen, hude slutnje ga napadajo, če hitro ustane, se mu v glavi vrti, kakor bi se mu cela glava sukala; čreva se mu včasih zamašé, koža mu je včasih suha in vroča, kri postane gosta in zaostaja, belina v očeh se porumeni, urina ima malo ter je temne barve; in če se pusti dolgo stati, se nabere na dnu neka gošča; hrana se takemu človeku pogostoma vzdiguje, pri čemer čuti včasih sladke, včasih pa kisel okus; kar spremlja močno bitje srca. Vid mu peša pege se kažejo pred očmi, ter ga napada čut teške onemoglosti in zaspanosti. Ti simptomi se pogostom ponavljajo in lahko se reče, da skoro tretjina prebivalstva te dežele bolega za to boleznijo v eni ali drugi obliki. Šakerjev izvleček pa spravi urenje jedi na tako pot, da bolno telo dobiva hrane, ter se prejšnje zdravje zopet povrne. Učinek tega zdravila je zares čudovit. Na milijone in milijone steklenic je že razprodanih, in število spričeval, ki potrjujejo zdravilno moč tega zdravila je izredno veliko. Na stotine bolezni, ki imajo razna imena, je posledica slabega prebavljenja; in če se poslednje zlo odpravi minejo tudi druga, kajti so le simptomi prave bolezni. Zdravilo je Šakerjev izvleček. Spričevala na tisoče oseb to dokazujejo brez vsake dvojbe, kajti pohvalno se izrekajo o njega zdravilnih svojstvih. To izvrstno zdravilo se dobiva v vseh lekarnah.

Osebe, ki bolehalo za zabasanjem, naj rabijo „Seigel-ove čistilne kroglice“ v zvezi s Šakerjevim izvlečkom. „Seigel-ove čistilne kroglice“ odpravijo zabasanje, kroté mrzlico in prehlajenja, odpravijo glavobol in zatré žolčnico. Kdor jih je enkrat poskusil, bode jih gotovo še dalje rabil. Uplivajo polagoma in ne napravljajo nobenih bočin. — Cena 1 steklenici Šakerjevega izvlečka gld. 1.25, 1 škatljici „Seigelovih čistilnih kroglic“ 50 kr.

Lastnik „Šakerjevega izvlečka“ in Seigelovih kroglic je A. J. White, Limited London, 35 Faringdan Road E. C.

Glavno zalogo in centralno razpošiljalnico ima Ivan Nep. Harna, lekarna „pri Zlatem levu“ v Kromerizu (na Moravskem) in se dobiva skoro v vseh lekarnah v Avstriji.

Razglas.

Da se zagotovi hrana in pripraga odgoncev pri odgonski postaji v Ljubljani za 1888. leto, se bode v četrtek **dne 24. novembra t. l.** dopoldne od 10.—12. ure pri tukajšnjem uradu vršila minuendo licitacija.

K tej licitaciji vabijo se podvzetniki s pristavkom, da je vsakemu, ki se jo hoče udeležiti, 50 gld. kavicje položiti.

Mestni magistrat Ljubljanski

kot odgonska postaja,

dne 14. novembra 1888. leta.

(847-4)

MUSÉE PLASTIQUE.

V ponedeljek 21. t. m.

sklep.

Nepremočljive plahte za vozove

v različnih velikostih in raznih barvah, dobé se vedno po nizkih cenah pri

R. RANZINGER-JI, spediterji o. kr. priv. južne železnice, v Ljubljani, Dunajska cesta št. 15. (401-28)

Najstarejše domače zdravilo je

„konc. cvet za ude“,

povsod znan pod imenom (830-2)

Klosterneuburski fluid za protin,

Preiskani v kemičnih laboratorijih za zdravstvenopolicijske preiskave in je prodaja zavarovana z varstveno znamko.

Cena 1, flac. 50 kr., veliki flac. 1 gld.

Razpošilja lekar A. HOFFMANN, Klosterneuburg.

Za zavijanje in vozni list je plačati pri poštnih pošiljках 15 kr. posebe. — Pristnega ima v Ljubljani lekar J. Svoboda; v Rudolfovem lekar Ferd. Stalka.

Vožni listi za vožnjo po železnici in po morji v

AMERIKO pri c. kr. konc. Anchor Line, Dunaj, I., Kolowratring 4.

G. TÖNNIES, tovarna za stroje v Ljubljani,

zastopnik Ganz-a & Co. v Budimpešti, preskrbljuje dobroznane trdolitne valjarnike (Hartgu-s Walzenstühle), cilindre, škrbce (Aufzüge), vse aparate, transmisije in priprave za mline. Narisi in načrti napravljajo se po najnovejših skušnjah. Specijaliteta: Vsakovrstne žage in stroji za obdelovanje lesa. Preskrbuje hitro idoeče parne stroje in varnostne parne kotle.

Tudi napravlja plinovne motorje. Zastopstvo Langen-a & Wolf-a na Dunaji.

Indiciranje parnih strojev,

njih predelovanje z jamstvom, da se privaruje pri kurilu. (836-2)

Poslano.

Pijte

Ubald pl. Trnkóczy-jevo

hmeljevo sladno kavo.

(Zdravilna kava.)

I. Dosegli in ohranili si boste zdravje.

II. Redili ali živili boste telo, kakor njemu to najbolj ugaja.

III. Prihranite si v denarji pri gospodinjstvu.

Važno in neobhodno potrebno za bolehaloče na želodci, prsih, jetrih, obistih in zivcih, za dojenčke, otroke, slabotne, za ženske pred in po otročje, posteljni, prebolele, malokrvne i. t. d.

Zamotek s 1/4 kilo vsebine velja samo 30 kr.

Dobiva se v (612-9)

LEKARNI TRNKOCZY zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

Prodajalci na drobno dobé znaten rabat.

J. & S. Kessler v Brnu,

Ferdinandove ulice št. 7-5 n,

razpošilja po poštnem povzetju naslednje imenovano blago, kar se tiče baže in izdelave, mnogo boljše in za 20% ceneje (715-7) proti vsakej drugi konkurenci. Uzorec zastoj in franko. — Kar ne ugaja, se nazaj vzame.

Moške srajce, Klattovski, bele ali barvane, Ia. gld. 1.80, IIa. gld. 1.20.

Delovske srajce iz dobrega oxforda, 3 ko madi gld. 2.—.

Moške gače, iz barhanta, platna ali eroisé, 3 pare I. gld. 2.50, II. gld. 1.80.

Moški obujki (žoki) za zimo, bele in barvaste, 6 parov gld. 1.10.

Kape iz pliša za moške in dečke, 6 koma dov gld. 1.50.

Popotni plajdi, 3-50 metra dolgi, 1-60 metra široki, gld. 4.50.

Posobna preproga, močne baže, 1 ostanek 10 do 12 metrov, gld. 3.50.

Jute-zastor, turški uzorec, — kompletni, gld. 2.30.

Pregrinjalna garnitura, 1 prt in dva posteljni pregrinjali iz ripsa gld. 4.50, iz jute gld. 3.50.

Posteljne odeje za zimo, iz rouge ali eretona, elegantno prešite, gld. 3.—.

RJUHE, brez šiva, 2 metra dolge, gld. 1.50, — slamujača, 2 metra dolga, Ia. gld. 1.40, IIa. 90 kr.

Konjske šabake, težke baže, z barvastimi kraji, 190 cm. dolge, 130 cm. široke, Ia. rumene gld. 2.50, IIa. rujave gld. 1.50.

KANEVAS za posteljne prevleke (1 kos 30 Dunajskih vatlov), Ia. gld. 6.—, IIa. gld. 5.20.

Atlas-Gradl za posteljne prevleke (1 kos 30 Dunajskih vatlov), Ia. gld. 7.50, IIa. gld. 5.50.

Mizni prtji, platneni, v vseh barvah, 3 kom. 1/4 gld. 2, 3 kom. 1/2 gld. 1.

Prtiči, platneni, 1/4 v kvadratu, 6 komadov gld. 1.20.

Otirače, platn. damast, 6 kom. z resami gld. 1.80, z okrajki gld. 1.20.

Domače platno, trdne baže (29 vatlov) 1 kos 1/4 gld. 5.50, 1/2 gld. 4.20.

ŠIFON za moško in žensko perilo, 1 kos (30 vatlov), Ia. gld. 5.50, IIa. gld. 4.50.

OXFORD, najnovejši uzorec, 1 kos (29 vatlov) gld. 4.50.

Prostejevski barhant, 1 kos (29 vatlov), bel ali rdeč gld. 6, moder ali rujav gld. 5.

hrvatske purane

po gl. 1.60, gl. 2.— do gl. 4.—

cena se ravna po teži, — prodaja

žive ali zaklane

E. Seidler, v Sisku na Hrvatskem.

Otvorjenje trgovine.

Podpisani si usoja naznanjati slavnemu občinstvu, da je

v hiši št. 14 na Bregu

osnoval in odprl

prodajalnico specerijskega in kramarskega blaga.

Za mnogobrojni obisk prosi s spoštovanjem

AVGUST MÜLLER.

Gold. 100 do 200 gold.

morejo zaslužiti osebe vsacega stanu, ki se hočejo pečati s prodajo v Avstriji dovoljenih premlinskih posojilnih srečk.

Ponudbe vsprejema Max Lustig, Bankgeschäft in Budapest. 802-6

Fin med v satovji

a kilo 60 kr.

dobliva se pri

(672-19)

OROSLAVU DOLENCU

v Ljubljani, Gledališke ulice št. 10.

Pošilja se tudi po pošti od 1 kile naprej proti povzetju ali predplačilu.

Marijinceljske kapljice

za želodec.

MARIA-ZELLER
TROPFEN
NUR ECHT BEI
APOTHEKER TRNKOCZY
LAIBACH 4 STÜCK 20.

Katerim se ima na tisoče ljudi zahvaliti za zdravje, imajo izvršten uspeh pri vseh boleznih v želodcu in so neprekosljivo sredstvo zoper: pomanjkanje slasti pri jedi, slab želodec, urak, vetrove, koliko, zlatenico, bljuvanje, glavobol, krč v želodcu, bitje srca, zabasanje, gliste, bolezni na vrtnici, na jetrih in zoper zlato žilo. 1 steklenica velja 20 kr., 1 tucat 2 gl., 5 tucatov samo 8 gl.

Svarilo!

Opozarjamo, da se te isti nite Marijinceljske kapljice dobivajo samo v lekarni Trnkoczy zraven rotovža na Velikem trgu v Ljubljani. (611-9)

Prodaja

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

CACAO

in

ČOKOLADA

VICTOR

SCHMIDT & SÖHNE

ki sta pri prvej Dunajske razstavi kuhinjske umetnosti bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta pristni samo, če imata našo uradno registrirano varstveno znamko in firmo. (800-13)

Dobliva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih delikates, v Ljubljani pri g. Petru Lassnik-u.

Razpošilja se v provincije proti poštnemu povzetju.

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,

e. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica Dunaj, IV., Altagasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora).

Zobozdravnika Paichel-a
ustni in zobni preparati.

(Ustnovodna esenca in zobni prašek.)

Izvrstna sredstva za čiščenje in ohranjanje zob, zabranijo, da se ne dela zobni kamen, osvežijo usta in odpravijo smrdečo sapo.

Posebno utrjujejo otle zobe, ustavljajo krvavenje dlesna, zabranjujejo trohnenje zob in če se stalno rabijo, odpravijo vsake zobne bolezni. Cena steklenici zobovodne esence 1 gl., škatelji zobnega praška 60 kr. (238-63)

Dobliva se v ordinacijskem prostoru pri Hrad-ckega mostu v Köhlerjevi hiši 1. n. dstopje, pri lekarni Svobodi in trgovci Karinger-ji.

ŽELODČEVA ESENCA
lekarnja Piccolija
v Ljubljani.

Ta esenca, ki se nareja po nekem receptu gospoda dr. E. viteza Stöckla, e. kr. vladinega svetovaleca in deželno-sanitetnega poročnika za Kranjsko, je takozvana „Tinctura Rhei composita“. Katera ozdravlja vse želodčne in trebušne bolezni, odpravlja telesno zaprtje, zlato žilo itd. Glej navodil, ki je vsakej st. klenici priložen. — Izdelovatelj: pošilja v zabojčkih po 12 steklenic za 1 gl. 36 kr., poštno stroške trpi p. t. naročnik. — Te steklenice prodaja po 15 kr. jedo lekar Rizzoli v Rudolfovem in večina lekarn na Štirimskem, Koroškem, v Trstu, na Primorskem, v Istri, Dalmaciji in v Tirolih. (545)

Kuverte s firmo

pripočeta po nizki ceni

„NARODNA TISKARNA“

v Ljubljani.

MARTIN POVERAJ, civilski in vojaški krojač.

Jedina in največja kristijanska krojačnica in zaloga vsakovrstnega sukna ter narejene obleke.

Zimska obleka	od gl. 9.— naprej.
Zimski suknec	5.—
Zimske hlače	2.50
Zimska suknja	9.—
Salonska obleka	25.—
Obleka za dečke	1.75

V Gorici, na Travniku, nasproti vojašnici.

Naročbe se hitro in lično izvršujejo po najnovejšem kroji za vsak stan in po poštni ceni. Uzorci se pošiljajo na zahtevanje na ogled.

VELIKA
DENARNA LOTERIJA,

za katero zakonito jamči visoka vlada HAMBURGU.

5000000
mark

kot največji dobiček v najprejšnjem slučaju ponuja velika od Hamburgske države jamčena denarna loterija.

Specijelno pa:

1 prem. a mark	300000
1 dobit. a mark	200000
2 dobit. a mark	100000
1 dobit. a mark	80000
1 dobit. a mark	70000
2 dobit. a mark	60000
1 dobit. a mark	55000
1 dobit. a mark	50000
1 dobit. a mark	40000
1 dobit. a mark	30000
5 dobit. a mark	15000
26 dobit. a mark	10000
56 dobit. a mark	5000
106 dobit. a mark	3000
256 dobit. a mark	2000
512 dobit. a mark	1000
739 dobit. a mark	500
28800 dobit. a mark	145
15989 dobit. a mark	300, 200,
150, 124, 100, 94, 67,	
40, 20.	

8,902.050 mark.

Najnovejša velika, od visoke državne vlade v HAMBURGU dovoljena in v vsem državnim premoženjem zajamčena denarna loterija ima 93.000 srečk, od katerih se izžreba 46.500 srečk. Za žrebanje določen skupni kapital znaša

Znamenita prednost te denarne loterije je ugodna naredba, da se vseh 46.500 dobitkov, ki so zraven v tabeli, že v malo mesecih in sicer v sedmih razredih sukcesivno gotovo izžreba.

Glavni dobiček prvega razreda znaša 50.000 mark, poraste v drugem razredu na 55.000, v tretjem na 60.000, v četrtem na 70.000, v petem na 80.000, v šestem na 100.000, v sedmem pa eventuelno na 500.000, specijelno pa na 300.000, 200.000 mark itd.

Podpisana trgovska hiša ujudno vabi k udeležitvi te velike denarne loterije.

Častiti naročevalci se prosijo naročitvi pridejati dotične zneske v avstrijskih bankovcih ali poštah markah. Tudi se denar lahko pošlje po poštni nakaznici, na željo se naročitve izvrše tudi proti poštnemu povzetju.

Za žrebanje prvega razreda velja

1 cela originalna srečka av. v. gl. 3.50.
1 polovica originalne srečke av. v. gl. 1.75.
1 četrtna originalne srečke av. v. gl. —.90.

Vsak dobi originalno srečko z državnim grbom v roke in ob enem uradni načrt žrebanja, iz katerega se razvidi vse natančneje. Takoj po žrebanju dobi vsak udeleženec uradno, z utišanim državnim grbom, listo dobitkov. Dobitki se točno po načrtu izplačajo pod državnim jamstvom. Ko bi kakemu kupcu srečk proti pričakovanju ne ugajal načrt žrebanja, pripravljeni smo ne ugajajoče srečke pred žrebanjem nazaj vzeti in dotično vsoto po vrniti. Na željo se uradni načrti žrebanja naprej zastoj pošiljajo na ogled. Da nam bo mogoče vsa naročila skrbno izvršiti, prosimo taista kolikor mogoče hitro, vsekako pa pred

30. novembrom 1887

nam direktno doposlati.

(774-19)

VALENTIN & CO.,
Bankgeschäft,
HAMBURG.

! Brez krtače kakor zrcalo svetli škornji!!

RICH. GAERTNER-JA

tekoče, francosko, nepremočljivo

Varšvena znamka.

momentno svetlo mazilo za čevlje
(Moment-Glanzwichse).

katerega lesk se tudi v mokroti ne zgubi. „Jedini“
uradno preiskani in za usnje neškodljivi preparat.
Cena steklenic 50 kr. Razpošilja se pa: 2 steklenici za
gld. 1.30, 6 steklenic gld. 3.—, 12 steklenic gld. 4.80 prosto poš-
tine. Pazi naj se na varšveno znamko.

Uvedeno pri c. kr. vojski. (787—3)

Tovarna: Rich. Gaertner, Dunaj, Giselastr. 4, Part.

Zaloge v Ljubljani: Alb. Slitscher, Ad. Hauptmann in Jos. Köhler, sedlar.

Vsem, kateri zidajo ali popravljajo kako poslopje, ali sploh po-
trebujejo železnino, naj bode priporočena zaloga

železja in vseh v to stroko spadajočih stvari

ANDR. DRUŠKOVIC-a,

poprej JAKOB NEKREP,

v Ljubljani, Mestni trg št. 10,

kjer se dobivajo v velikem izboru in prav nizki ceni

okova za okna in vrata, štorje za štokodiranje, drat
in cveki, vezi za zidovje, traverze in stare železniške
šine za oboke, Portland in Roman cement, sklejni papir
(Dachpappe) in asfalt za tlak, kakor tudi lepo in močno
narejena štedilna ognjišča in njih posamezni deli.

Zaloga pečij za leseno in premogovo kurjavo.

Posebno po nizki ceni dobivajo se

stroji in orodja za poljedelstvo,
kakor mlatilnice, same ali z vlačilnikom (Göpel), slamoreznice,
čistilnice za žito (Trieur), brane in lepo in močno narejena
drevesa za oranje. (523—20)

J. Berner-ja in sinov

deželna

nasladna, suharna in zdraviliščna pekarija

v Slatini pri Rogatci na Štajerskem

posebno priporoča

(833—3)

suhar,

kateri vedno izdeluje v izvrstnej baži, ki ga prodaja v Ljubljani gospod

RUDOLF KIRBISCH, sladčičar na Kongresnem trgu.

(Naročila na zunan se točno izvrše.)

Pisarna zastopništva

c. kr. priv.

**vzajemno zavarovalnega društva
proti požaru v Gradci**

(doslej sv. Florijana ulice šte. 23) je od danes

na Marije Terezije cesti šte. 2

v lastni hiši, pritlično, tik veže.

V Ljubljani, dne 14. novembra 1887.

Karol Hudabunigg,
zastopnik društva.

(842—3)

Zaradi preselitve
POPOLNA RAZPRODAJA
pri H. KENDI v Ljubljani.

Razprodaja začne se 16. novembra in traja le nekaj časa.

Štrikane jopce za gospé.

Spodnje jopce za gospé in
gospode.

Otročje vrhnje jopce.

Otročje štrikane obleke.

Nogovice vsake vrste.

Moderci za ženske.

Klobuki za gospé.

Kape za gospé.

Kožuhove kape za gospé in
gospode.

Zimske naglavne rute.

Rokovice vsake vrste.

Gamašne.

Pozamentrije za obleke.

Špice (čipke).

Krepine.

Svilnati trakovi.

Peresa za klobuke.

Rože za klobuke.

Kravate za gospode.

Kape za gospode.

Peresa za obleke.

Pliš za obleke.

Žamet.

Svilnato blago vsake vrste.

Blago za plesne obleke.

Gumbe (lenof).

Štrikane rokavice.

Kožuhovi mušji in kožuhovi obrobki.

(843—2)

Posebno opozarjam na svojo veliko zalogo

volne za štikati in za štrikati ter štrikane volnene naglavne rute.

Vse skoraj 50% pod navadno ceno.